

DETEKTIV SEDLINA - 8.

Neděle, 05 duben 2020

Nějak jsem posledně dobou "nezvládala", ale pevně doufám, že je už všechno v pořádku. Na nějaké hubek jsem si zatím tak všechno zase bude OK. A pochopitelně, že jsem nedočkavě čekala na pokračování "Pátrání SEDLINY", se tímto omlouvám. A máte tu dnes nějaké pokračování... Doufám, že si to můžete obnovit a začnete se do dalšího!

Pátek

chvilu se rozmáchl tak silně, že povalil šípalek na šíp-pájně. Narovnal ho a postavil na nějaké poleno.

Bude pak muset s pilou do lesa a zase nějaké klády natěžit a nativně.

Pátek jsem se o matce a o bratři a to pak sebevražda a sebesukovitě poleno rozdělal na první dobrou. Šplně ho vyškrtly, hyeny. Nu dobře, nějak on se jich doprojit nebude. Máte mu vlázt někam. Nehodl se tu zahrabat na věky. Hlavně je, že je na svobodě.

Ostřel se zaleskne v ranním slunci a dopadne akorát doprostřed bukového polena. To se rozletě na pámbliže stejné, ať jste, z nich každá si to naměť zcelá jiným směrem. Klec-tek se pro obě sehne a hodě je do pástaveného proutěného kůže. Za chvíli se z jeho komůry vyvalí mohutná dřevěná a Filip bude moci v klidu uvažovat, jak hodl se svém životem nalážit.

Damián Petřek už nějakou dobu Evu Holatovou pozoroval. Čekal, až bude sama. Dojde jí a pozdravě.

Že

se známe? že zaděv se na Petřek Holatovi podezřívavě a s krajně nechutě.

Že Vy mne asi neče, uchechtne se šlisně Petřek, že zale znám od viděně vašeho syna.

Holatovi

zbystě. Vyčkávě.

Že Myslě-m, že pro věs měm zjímavou nabědku.

Eva Holatovi je nervěně.

Že Jak jste mě věbec našel? To mne sledujete?

Že Sledoval jsem vašeho syna. Věm, kde bydlě-te.

Věte že páteru šil jí, kdy se nadechovala, aby mu do tvěně vmetla něco ostrého že že něco měm, co věš syn asi postrědě.

Eva zbledla a rozhlědla se. Nikde nikdo.

Pátek ztěl hlas. Byla kousek od domova že prochězela parkem. Věimla si starého altěnků, kde nikde nebyl. Pokynula páč-mu, aby si šli sednout tam.

â€žCo tedy mÃ¡te?â€œ, upÃ¡mela na nÃ¡ho ostrÃ½ pohled.

â€žJak Ã¡m-kÃ¡m, nÃ¡co, co zÃ¡mjemÃ¡ postrÃ¡dÃ¡j.â€œ

Eva se zvedla. â€žNa tyhle hrÃ¡tky nemÃ¡m Ã¡s.â€œ

â€žMyslÃ¡m, Å¾e mÃ¡teâ€œ, zpraÃ¡il ji s ledovÃ½m
Ã¡smÃ¡vem PetÃ¡m-Ã¡ek. â€žÃ¡mme, Å¾e mÃ¡m nÃ¡jakou bundu â€œ a ta je od krve.â€œ

Eva HolatovÃ¡ propadala panice. Tak je to tedy
pravda. NejhorÃ¡- noÃ¡nÃ¡- mÃ¡ra se stÃ¡vÃ¡ realitou. NevÃ¡dÃ¡la, co Ã¡m-ci.

â€žA co jÃ¡ s tÃ¡m?â€œ, vykoktala.

â€žPodÃ¡vejte, oba dobÃ¡me vÃ¡me, Å¾e je to bunda
vÃ¡jeho syna â€œ a Å¾e ji zahodil tu noc, kdy byla zabitÃ¡ ta holka.â€œ

â€žMoÃ¡nÃ¡j jste synovu bundu nÃ¡kde naÃ¡jel â€œ spÃ¡chal
vraÃ¡du â€œ a namoÃ¡il ji v krvi. Snad si nemyslÃ¡te, Å¾e se takto nechÃ¡m
vydÃ¡rat.â€œ

â€žA jÃ¡ bych Ã¡mekl, Å¾e nechÃ¡teâ€œ, trumfoval s
odpudivÃ½m Ã¡klebem PetÃ¡m-Ã¡ek. â€žOn v kapse tÃ© bundy byl zkrvavenÃ½ nÃ¡-Ã¾ â€œ
a Ã¡mekl bych, Å¾e jsou na nÃ¡m otisky prstÃ¡. Dal jsem pozor, abych je nesmazal.
Tak co â€œ jeÃ¡tÃ¡ se nenechÃ¡te vydÃ¡rat?â€œ

Ã½ena na nÃ¡ho doslova civÃ¡la, neschopna
jedinÃ©ho slova.

â€žTakÅ¾e podÃ¡vejte se. MÃ¡me se tu sejÃ¡t tÃ¡meba
za tÃ½den â€œ brzy rÃ¡no, kdyÅ¾ tu jeÃ¡tÃ¡, nikdo nenÃ¡. JÃ¡ donesu bundu s noÃ¡em â€œ
a vy, Ã¡mme dvÃ¡ stÃ¡ tisÃ¡c.â€œ

â€žJste se zblÃ¡znilâ€œ, vyjela na PetÃ¡m-Ã¡ka
HolatovÃ¡j.

â€žKdybych se zblÃ¡znil, Ã¡jel bych s tou
bundou a noÃ�em na policiiâ€œ, nedal se vyvÃ©st z klidu PetÃ¡m-Ã¡ek. VychutnÃ¡val
si to. â€žVidÃ¡l jsem ho â€œ obÃ¡s se toulÃ¡m v noci venku. StaÃ¡ilo jen
zvednout, co vÃ¡j syn zahodil.â€œ

Jeho
slova dopadala na jejÃ¡ hlavu jako ohromnÃ¡ sukovice. Eva HolatovÃ¡ mÃ¡la pocit, Å¾e
ji mÃ¡ rozdrčenou na tisÃ¡c kousÃ¡kÃ¡.

â€žDvÃ¡ stÃ¡ tÃ¡cÃ¡ nenÃ¡- zas tak moc, ne?â€œ, Ã¡ibalsky
na ni mrknul. â€žBudu tady pÃ¡m esnÃ¡ za tÃ½den, Ã¡mme v pÃ¡t rÃ¡no. Tady
v altÃ¡nu. Donesu zboÃ¾Ã¡, vy obstarajte sumu. A nesnÃ¡te se mÃ¡ podrazit,
jinak cena zboÃ¾Ã¡- pÃ¡jde nahoru.â€œ

Eva HolatovÃ¡ byla pÃ¡m-mo konsternovÃ¡na.

To uÅ¾ se PetÃ¡m-Ã¡ek sebral a pomalu se loudal
nÃ¡kam pryÃ¡.

PÃ¡memÃ½Ã¡lela, jak tohle bude Ã¡mjit. MÃ¡ na Honzu
udeÃ¡it? NezdÃ¡lo se, Å¾e by tenhle kluk blufoval. VÃ¡dyÅ¾ ji to napadlo hned, Å¾e tu
bundu neztratil jenom tak. AÃ¾ dÃ¡sivÃ¡ vÃ¡jechno zapadalo. A v tÃ© bundÃ¡ mÃ¡ bÃ½t
nÃ¡-Ã¾. Pokud je to pravda, pak jde o vraÃ¡ednou zbraÃ¡, kterÃ¡ ukonÃ¡ila jiÅ¾ dva
lidskÃ© Ã¡ivoty. Ne, tohle nesmÃ¡la bÃ½t pravda.

Hned vÃ¡jak v myÃ¡lenkÃ¡ch pÃ¡mÃ¡la
k dalÃ¡mu problÃ©mu: Kde vzÃ¡t tÃ¡ch dvÃ¡ stÃ¡ tÃ¡cÃ¡? A co kdyÅ¾ Honzu vydÃ¡raÃ¡
udÃ¡j i potÃ©, kdy mu zaplatÃ¡?

Náhle vādla pTMesná, co udělá; CĀ-tila, Ā^{3/4}e jinak to jednoduše nená- mo^{3/4}nĀ©. Rozhodla se.

Nebylo

to tak, Ā^{3/4}e by Ā tefan Ruhál pTMĀ-mo zaĀjel za MojmĀ-rem KoĀ[^]aĀTMĀ-kem. Ā tefan Ruhál vĀjak znal kde koho Ā[^] a dokonale umĀl tĀ[^]chto svĀ^{1/2}ch znalostĀ- vyuĀ^{3/4}Ā-t. VĀ[^]dĀ[^]l, kdo mĀj jakĀ© slabĀ© strĀjny, kdo je Ā[^]m vydĀ-ratel^{1/2} Ā[^] a navĀ-c si umĀl lidi zavĀjzat. Sice uĀ^{3/4} dnes lidi nebyli grupovĀjní pod jednu stranickou knĀ-Ā^{3/4}kou Ā[^] ale existovaly jinĀ© metody. Je tu napTMĀ-klad Sokol, kterĀ^{1/2} jaksí rezignoval na svĀ© pĀ[^]vodnĀ- cĀ-le Ā[^] a v tĀ[^]snĀ©m objetĀ- s TOP09 se hlĀj sil k bratrskĀ© lĀjsce k sudetonĀ[^]meckĀ^{1/2}m nĀjrokĀ[^]m Ā[^]i zelenĀ© pro migranty odkudkoli. Sokol pochopitel[^] nebyl jedinou organizacĀ- nĀ[^]jak propojenou s nĀ[^]jakou politickou stranou. Vznikly vĀjemo^{3/4}nĀ© kluby, organizace, spolky Ā[^] a ty se tvrdĀ[^] ideologicky upevĀ[^]ovaly Ā[^] a bylo takTMka nemo^{3/4}nĀ© v nich mĀ-t jinĀ^{1/2} neĀ^{3/4} oficiĀlnĀ[^] danĀ^{1/2} nĀjzor.

Dru^{3/4}ba pak probĀ-hala i v rĀ[^]znĀ^{1/2}ch profesĀ-ch Ā[^] napTMĀ-klad Ā[^]Ā[^]nĀ-ci mĀ[^]li svĀ© pravidelnĀ© srazy Ā[^] asi aby pĀTMedeĀjli situaci z komedie VrchnĀ-, prchni!

V soukromĀ^{1/2}ch firmĀjch probĀ-hal takzvanĀ^{1/2} team-building, kdy zamĀ[^]stnanci spolu trĀjvili vĀ-ce Ā[^]asu neĀ^{3/4} s rodinou Ā[^] a to navzdory tomu, Ā^{3/4}e si vzĀjjemnĀ[^] mnohdy Ājli po krku a bez jakĀ^{1/2}chkoli servĀ-tek se nenĀjvidĀ[^]li.

Dru^{3/4}bu svĀ©ho druhu pak poskytovaly i vykTMiĀ[^]enĀ© domy.

Ā tefan Ruhál se obrĀjtil na jistĀ©ho GroliĀje, aby mu sehnal nĀ[^]koho na sledovĀjnĀ- konkrĀ©tnĀ- osoby. Tou osobou byl jeho zeĀ[^], Richard Ferenc.

MojmĀ-r KoĀ[^]aĀTMĀ-k se na tuto roli hodil pĀTMĀ-mo geniĀlnĀ[^]. Byl jako stĀ-n, umĀl fotografovat, umĀl si vyĀ[^]lenit Ā[^]asu, kolik potĀTMeboval. A nebyl ani extra drahĀ^{1/2}. StaĀ[^]ilo zaĀjustit tisĀ-covkami Ā[^] a slintal jako pes na buTMta.

Nutno ĀTMĀ-ci, Ā^{3/4}e se MojmĀ-r KoĀ[^]aĀTMĀ-k Ā[^]inil. JiĀ^{3/4} mĀ[^]l celou ĀTMadu fotografiĀ- potvrzujĀ-cĀ-ch, Ā^{3/4}e se Richard Ferenc schĀjzĀ-s Monikou BareĀjovou. KoĀ[^]aĀTMĀ-k se na ni povĀ[^]sil, aby o nĀ- zjistil co nejvĀ-ce. PohlednĀj sestĀTMiĀ[^]ka v nemocnici. Pro KoĀ[^]aĀTMĀ-ka ale Ā[^]žkurvaĀ[^]oe, kterĀj niĀ[^]- spoĀTMĀjdanĀ© manĀ^{3/4}elstvĀ- a rodinu. PĀTMistihl se, jak zatĀ-nĀj pĀ[^]sti Ā[^] a jak cĀ-tĀ-podivnĀ©, aĀ^{3/4} hrozivĀ© vzruĀjenĀ-. PĀTMemĀ^{1/2}Ājlel, jestli by se tĀ[^]m nad nĀ-m zavdĀ[^]Ā[^]il, kdyby ji prostĀ[^] odklidil z cesty.

Ne Ā[^] nesmĀ- nic podnikat na vlastnĀ- pĀ[^]st. ZatĀ-m pouze monitoruje. Tak.

Sleduje, s kĀ^{1/2}m vĀjĀ-m se ta coura stĀ^{1/2}kĀj, kam chodĀ-, jakĀ^{1/2} mĀj dennĀ- program. MusĀ- podat zprĀjvu, kde nebude nic podstatnĀ©ho

chybět. Vá-c neně jeho Ākolem.

Prohlědne si fotky, které nacvakal. Mě jich desětky. S uspokojeněm odloě fotoaparět na sedadlo spolujezdce a pěivě oě. Chce se mu pěě-jerně spět.

Oliver Pecka byl Āspě-jně-jě-, neě Āekal.

ěěNěkoho s iniciěly Ā chě, Ā-kěte? A mě to bejt magor, co fotě-zdechliny? To bude Chlopina. Alfrěd. Bydlě-na okraji v takově-barabizně. Divnej patron. Vě-bec bych se nedivil, kdyby byl do ně-ěho namoě-enejě, sdě-lil Peckovi dě-chodce se silně-mi dioptriemi, opě-rajě-cě-se o berli.

Dal Oliverovi pěesnou adresu Ā a rukou naznaě-il, kudy se tam dostane.

Oliver se zatě-m do vě-slechu Chlopiny pouětě-ť nehodlal. U toho chce bě-ť Sedlina osobně, pěě-tomen. Ale zjistě- o tomhle dě-reě-kovi, co pě-ťde. A ono Ā-ťlo.

Vě-dě-ť uě, kde bydlě-. Nadto zjistil, Ā-ť lidě ho nemajě- rě-di Ā a vlastně se ho bojě-. Ideě-lně- kandidě-ť na podezě-ťelě-ťho z dvojně-sobně-ť vraě-ťdy.

Oliver si v hlavě srovně-ťval, co se kde o Chlopinovi dozvě-dě-ť.

ěěBudě-kně-ěmu. Jen se tu poflakuje, taky po nocě-ch. Jě vě-m Ā-ťeknu, nechtě-la bych na ně-j za tmy narazit.ě

ěěZnal jsem jeho otce. Tvrdej chlap. Rě-d se napil. Bachaě-ť, vě-te? Kluka Ā-ťezal Ā ale je to grě-zl. Takovej divnej. Snad nekrade Ā ale zase, z Ā-ěho asi Ā-ťije, Ā-ťe jo?ě

ěěJestli mě holku? Ne, tomu se kaě-dě-ť vyhne. Teda, ne Ā-ťe by byl oě-ťklivej, to zrovna ne Ā ale chově se podivně. Vidě-ť jste, jak Ā-ťije? Kterě by mu tam Ā-ťla? Ruce mu jdou dozadu Ā a Ā-ť-kě se, Ā-ťe to v hlavě nemě-ť v poě-ťdku.ě

Oliver mě-ť tě-ť pě-ťipravenou fotografii Denisy Buě-ť-nsně, zda ji tu nikdo nezahľ-dl. Vě-ť-jinou ne Ā aě na jednu vě-ťeteě-nou zmalovanou sousedku ově-ť-jenou kdejakě-ťm Ā-ťmukem v bě-ť-ťově-ť minisukni a Ā-ťerně-ťch sě-ť-ťovaně-ťch puně-ťochě-ť-ťch.

ěěVidě-la jsem ji, jak od ně-ťho zdrhě-j. Jsem si Ā-ť-kala, co se dě-ťje. Kě-ťiě-la na ně-ťho.ě

ěěA nepamatujete si ně-ťhodou, co kě-ťiě-la?ě, zkusil to Oliver.

ěěHmmm, to uě-ť takhle pě-ťesně-ť neě-ťeknu. Ně-ťco jako Ā-ťe je Ā-ťchyl, coě-ť tu dě-ťvno vě-ťjichni vě-ť-meě, uchechtla se zlomyslně-ť.

Oliverě-ť obrě-ťzek Chlopiny nabě-ťval konkrě-ťně-ťch obrysě-ť Ā samotě-ťě-ť, lempl, mladě-k s podivně-ťmi aě-ť zvrě-ťceně-ťmi choutkami. U sousedě-ť neoblě-ben Ā a to bylo vyjě-dě-ťeno velmi kulantně-ť. Stejně-ť tak on bude pohrdat jimi a neně-ťvidě-ť je. Jak to asi mě j s opaě-ně-ťm pohlavě-m? Neně-ťvidě-ť-ě-ťeny? Proto je zaě-ťal vraě-ťdit? Nebo je pak dokonce i fotě-ť?

Oliverovi je jasně, Ā-ťe by nemě-ť fantazii tak moc popouě-ť-ť uzdu. Ā-ťe velě-ť nadě-ťjeně-ť bě-ť-vě-j ně-ťsledově-ťno nemě-ně-ť znaě-ně-ťm zklamě-jně-m. Ale nemohl si pomoci. Pě-ťipadal si jako lovec, kterě-ť vě-, Ā-ťe trofej uě-ť mě j takě-ťka

nadosah â€“ jen si musÃ¡- poÃ¡-Ã¡-nat opatrnÃ¡.

Sedlina Pecku vyslechl. â€ŽTo nenÃ¡- vÃ¡bec Ã¡patnÃ¡, Oliveri. TakÃ¡e Ã¡i chÃ¡i bychom mÃ¡li. VÃ¡-me, Ã¡e u nÃ¡ho Denisa byla â€“ coÃ¡ potvzuje vÃ¡povÃ¡-Ã¡ tÃ¡ sousedky i Denisin denÃ¡-k. TakÃ¡e ho zmÃ¡jÃ¡-kne. Ale musÃ¡-me opatrnÃ¡. ZatÃ¡m nemÃ¡jme nic v ruce. Dokud ho nespojÃ¡-me i s KrnÃ¡jvkovou, nepohneme se z mÃ¡-sta.â€œ

â€ŽChtÃ¡lo by to u nÃ¡ho udÃ¡lat domovnÃ¡-prohlÃ¡dkaâ€œ, navrhl Pecka.

â€ŽZkusÃ¡m obstarat povolenÃ¡-. MÃ¡lo by staÃ¡it, Ã¡e u nÃ¡ho Denisa pomÃ¡rnÃ¡ krÃ¡tce pÃ¡med svou smrtÃ¡- byla. Tak, jak ho lÃ¡-Ã¡-Ã¡i, mohl by to bÃ¡t nÃ¡j pachatelâ€œ, zamyslel se Sedlina. Oliverovi vÃ¡jak neuÃ¡ilo, Ã¡e Sedlina vÃ¡hÃ¡i.

â€ŽNÃ¡co se ti na tom nezdÃ¡i?â€œ

Sedlina se smutnÃ¡ usmÃ¡il. â€ŽOliveri, Ã¡eÃ¡m poÃ¡m d z pro mÃ¡ klÃ¡-Ã¡ovou otÃ¡zku. Co dÃ¡lal vrah tak dlouhou dobu od vraÃ¡dy KrnÃ¡jvkovÃ¡? Nebo snad ten Chlopina vraÃ¡dÃ¡- kaÃ¡dou Ã¡enskou, kterÃ¡ se s nÃ¡m omylem vyspÃ¡-? ObÃ¡vÃ¡jme se, Ã¡e ji vÃ¡bec neznal.

JÃ¡i bych dÃ¡m-ve, neÃ¡ tam vtrhneme, zkusil nÃ¡co zjistit u tÃ¡ kartÃ¡mky. Co s nÃ¡-Denisa Ã¡eÃ¡ila, co vÃ¡je jÃ¡- svÃ¡m. A ty, Oliveri, zjisti maximum, co se dÃ¡i, jestli nÃ¡kdo z ChlopinovÃ¡ch sousedÃ¡ vidÃ¡l u nÃ¡ho tu KrnÃ¡jvkovou. Zda ji mohl znÃ¡t.â€œ

â€ŽAle pokud je to on, asi bychom nemÃ¡li Ã¡ekat. Co kdyÃ¡ sejme dalÃ¡i-?â€œ

â€ŽA pokud ho vyplaÃ¡-me pÃ¡edÃ¡asnÃ¡, mÃ¡-Ã¡e nÃ¡jme proklouznout. RadÃ¡ji bych ho sledoval a shromÃ¡dÃ¡il proti nÃ¡mu maximum dÃ¡kazÃ¡. NevypadÃ¡i to, Ã¡e by vraÃ¡dil kaÃ¡dÃ¡ mÃ¡sÃ¡-c.â€œ

â€ŽAle mÃ¡jme to riskovat?â€œ

Sedlina si povzdychl. â€ŽV tÃ¡hle prÃ¡ici skoro poÃ¡m nÃ¡co riskujeÃ¡i. UdÃ¡lÃ¡i nÃ¡co zbrkle â€“ a zaplatÃ¡-Ã¡i za to. NÃ¡co naopak nestihneÃ¡i udÃ¡lat vÃ¡as â€“ a cena je opÃ¡t krutÃ¡i. NevybereÃ¡i si. To povolenÃ¡-seÃ¡enu.â€œ

Oliver v tuto chvÃ¡li Sedlinu nechÃ¡ipal. VÃ¡dyÃ¡ mÃ¡i toho vraha naservÃ¡rovanÃ¡ho pÃ¡m-mo na zlatÃ¡m podnose. Tak na co Ã¡ekÃ¡i? To on by uÃ¡ dozajista jednal.

Hana KoÃ¡aÃ¡m-kovÃ¡i byla ve stÃ¡ehu. Ani jeden z policistÃ¡ se jÃ¡- pÃ¡m-liÃ¡i nezamlouval. PÃ¡esto nasadila umÃ¡lÃ¡ povznesenÃ¡ smÃ¡v a snaÃ¡ila se pÃ¡sobit bezstarostnÃ¡m pÃ¡m-vÃ¡tivÃ¡m dojmem. UvnitÃ¡ ale cÃ¡tila takovÃ¡ tlak, Ã¡e snad kaÃ¡dou chvÃ¡li praskne.

Sedlina s Peckou se zatÃ¡m uvelebili v

pohodlněch kámeslech a oba souhlasili, a se si ovocněji rádi dají.

Sedlina si zatím stále příliš stěží nepochopila, kolik titulů knih, a hledně se až na polici kousek nad ní: Palouček a cesta k uzdravení, Nelson a Emo, káždě, Leden a s anděly, do toho jak ten Nostradamus. To mu jak stěží. Přijelo mu, a to v je jsou taková náhry za bibli, pro lidi, kteří se ani tak nechtějí vzdálat, jako najít nějaké pevné bod a to bez ohledu na to, a se se tento bod sype jako tekutě pásek.

Sedlina neměla rád žádnou formu manipulace. A tady si připadal jako v její epicentru. Taková chrám moderní doby, pomyslí si a s jeho kněžskou prázdnou hovoří. Ovšem nikoli o obrození, ale o vráždě.

Žena jste ji? a ukázal jí fotografii Denisy Buřanské.

Chvátli si ji prohlédla.

Žano, navštívil mne. Chtěla a tímto nějakým vztahem dilema.

Ža co jste jí poradila? a zeptal se se zvdavostí v hlase Pecka. Právě ho napadlo, a kdyby sem zašel dříve, možná nemusel nyní tímto problémy související se svatbou a dťtem.

Kořakově hned Sedlinu odhadla jako lovká, která nikdy na její vlně, jak tomu a-kala, nebude.

To ten mladík, Pecka a ten by se možná zpracovat dal.

Odpovědala pomalu, jakoby nad celou záležitostí přemýšlela.

ŽVn-mala jsem, a je nějaká hrozba. Nevěděl jsem přeměně, co a ale varovala jsem ji. Souasně jsem jí odpovědala změnu a bohatství. Myslela jsem změnu v její vztahu.

Sedlina

se uklíká. ŽTo s tím bohatstvím se vím a plně nevydálo, a?

ŽPřemědi poas tak nevychází na sto procent, a? a nenechala se Kořakově vyvst z mry. ŽJi mohu naznačit určitě trend a je pak ale na konkrétně a lovkě, zda mu jde naproti.

ŽA jakou hrozbu jste cítila? a, zkusil se jí zcela věcně a bez ironického podání zeptat Sedlina.

ŽNebylo to nic konkrétně. Ale bylo to intenzivně. Prostě mi přijelo, a je v nebezpečí.

ŽNavštívil vovala věs a sto?

ŽPřijít tu byla. Povědaly jsme si, věte?

ŽA o a? a, zajímalo Sedlinu.

ŽO energiích, literatuře, o životě a?

Sedlinovi došlo, a věce z ní nyní o Buřanské nedostane. Přesto to je jí zkusil.

ŽA kdy jste proběhly ten život, nezměnila se vím o někde, koho se bojíte?

Koňáková zavrtala hlavou na znamení, že nemá ani ponatá.

„Snad trochu toho svého počítače. Ale že by se ho vyloženě bála“ to asi ne.“

Sedlina upřel zrak na fotografii mladé dívky, která byla opatřena černou stuhou.

„To byla vaše dcera?“

Koňáková si vzdychla. „Už je to pět let, co nemá.“

„Mohu se zeptat, co se stalo?“

„Někdo ji zabil“, pronesla lakonicky. „Máte děti si o tom zjistit věc.“

„Jistě, promiňte, že jsem na to zavedl vaše.“

„Máme jednu dceru. Ale ta již je v Austrálii, takže jsme tu s manželem sami.“

Když osaměl, Sedlina se otočil k Peckovi.

„Vybavte si je ten seznam iniciál u Buňánské s tím datem?“

Pecka svraštil obočí. Nevěděl nyní, kam Sedlina má.

„No, ve dnech, kdy navštívila tady tu Koňákovou, tam měla iniciály MK“ a to nějaký. MK“ to by mohl být Mojžíš Koňáková, manžel tadyhle roztomilý děj. Asi bychom ho měli tak brzy počítat navštívila.“

To Olivera nenapadlo.

„Na tebe asi dojem moc neudělala, co?“

„Přijde mi nějaká, Olivere, strašná moc. A řekl bych, že počítač nájmi něco skrýt. Skoro bych se vsadil, že její mu a ta Buňánská měla poměr“ a ona o tom věděla.“

„Takže je jí nějaký seznam podezřelých?“

„Chtělo by to nějakou linku na Krájkovou. Kdyby měl Koňáková něco i s ní, pak už by to vypadalo velice slibně. Ale v tomto ohledu zatím nemáme nic.“

Sedlina se smutně usmíval. Uvědomil si, jak těžké bude tento směr vyjetí ověřit - prosazovat u svých naděvných.

Sedlina

byl svá½m zpá sobem ráid, Á¾e se mohl ponořt do náiro•náho pã-padu, tãeba¾e áda jeho aspektá byla velmi tragická. Mnohem tragičtá- mu vák pãipadala doba, v ná-¾ Á¾ije á€“ a nemyslí si, Á¾e je to dáno pouze jeho vyá- m vákem. Nabá½val dojmu, Á¾e vák je nájak naruby. Vá-dal á-m dáil vác- otráivená½ch z práce, kterou vykonávájá-, proto¾e v ná- nespátáujá- á¾ádná½ smysl. Lidá-, kteã- á¾ijá- den ze dne bez jakákoli vize, vácemáná ze setrvačnosti. Lidá-, kteã- majá- strach á€“ a je¾ na ka¾dém kroku doprovázá- vákudypã-tomná nejistota.

A

másto toho, aby se nákdou touto hlubokou systémovou kríz- zabá½val, vynořt se lidem pãmed oáima zjevená- jako Olga Sommerová, která mimo jiná prohlásila, Á¾e: ážÁCEá-m vác lidá- pãijde k volbám, tãm je to horá- .áœ To u¾ se pak Sedlina nedivá-, Á¾e topkaãka Sommerová nemá¾ prezidentovi republiky Zemanovi, která½ dokola opakuje, Á¾e hlavná- je, aby lidá k volbám chodili, pãijá-t na jmáno.

Jeáitá tak, kdyby áast ve volbách byla povinná a sváj váznam máli prájdná½ hlasovací- lástek. Takto vlastná je álovák odsouzen volit to, z áeho si nevybere, nebo nevolit á€“ a dáit tomu, z áeho si nezvolá-, rovná¾ zelenou, povzdychne si Sedlina.

Sommerová v podstatá pouze navázala na právák Duána Tã-sku, která½ by hlasovací- právo nejradáji odáal tãm nejchudá-m. Doslova prohlásil, Á¾e: ážZnovu bychom máli zvá¾it princip vájeobecnáho a rovnáho volebnáho práva, dáky kterámu je politická rozhodováná- ovliváováno stáje ájirá- skupinou sociálná deprivovánáho, neproduktivnáho ái dokonce vylouáenáho obyvatelstva. Následná½ rást finanáná-ch transferá (dotacá- a sociálná-ch podpor) toti¾ pouze zhorájuje sociálná- mobilitu, která jediná je skuteáná½m klá-áem k áeájená- uvedenáho problámu."

Sedlina

pozoruje se silná½m znepokojená-m i dána- celosvátová. Macron si ve Francii poá-ná s podobná½m taktem a sociálná-m cá-táná-m jako Ludvá-k XVI. á€“ a mlácená- do lidá-váetná dáchodcá je nájhle mádii v tichosti pãecháizeno jako bá¾ná demokratická praxe. Zpupná Evropa, která vák jechno zvládne, pãece nemá¾e má-t problám, nato¾ problám zásadná-, Á¾e?

Sedlina netuá-, ná by se máli tááit. Mo¾ná, kdyby máli dáti a vnoáata á€“ ale to mu nájak nebylo souzeno á€“ a nyná- si jí¾ ve svám vák nedoká¾e pãedstavit, Á¾e by do sváho soukromá- vpustil ná koho cizáho. Na druhou stranu vidá- koler pã-liá rozhádaná½ch rodin, pã-liá mnoho rodin, kde si dáti nechaly vymá½t mozek oficiálná- propagandou a svá½mi rodiá- v lepá-m pã-padá átrpná pohrdájá-, v tom horá-m je pã-mo nenávidá- a poni¾ájá-. Nebavilo by ho, aby vidáil, jak z jeho vnuká- vyrá-stájá- novodobá- ideologová a z vnuáek prájdná½ fileny dobrá tak leda na to jedno.

Mo¾ná to vnámá vák je pã-liá áerná á€“ ale nemá¾e si pomoci. Z toho, co pozoruje, by áasto doslova zvracel.

Chce-li se uklidnit, pouájá- si buá- vákánu hudbu, napãklad Brahmsovy sonáity á€“ a nebo se záte do nájakáho z dáil Feuchtwangerová½ch, bráã- Manná- ái Huxleyho.

Nyná- ovákem nájak nemá ani chuá na átená- á€“ ani na poslech hudby, a to sebecitovájá- . Obáas álovák staá- vydatná½ spájnek á€“ a je vdááná½, Á¾e dáky námu má¾e á€“ byá na malou chváli á€“ ze spájrá- dá-sivá pã-tomnosti uniknout.

Pokračování
přítomnosti